

Що така тойз' мѣсецъ свѣти?

Пыта мене дѣте сладко.

Какъ се сѣланце уморило

Да пече цѣлъ день отъ горѣ
Богъ станало е мило

И така мѣ Богъ говори:

Легни сѣланце задъ горѣ-тѣ,

Почини си малко ты,

Та слѣдъ теке на землѣ-тѣ

Гичко нѣщо ще заспи.

И се сѣланце помолило

На златъ мѣсецъ на свой братъ:

Братко запали кандило,

Та обиколи весь свѣтъ,

И разгледай кой тамъ плаче

Кой неще крѣтко да спи.

Кой се кръсти, кой не рачи,

Та ми утрѣ овади.

Сѣланце спи, а мѣсецъ ходи,

Варди хора-та да спатъ

До гдѣ утрень-та да доди

Да се пакъ тѣ савѣдатъ.

Мѣсецъ въ сѣланчовѣ пакъ вратнѣ

Ще потропа, тропъ, тропъ,
тропъ,

Ставай сѣланце, става пладнѣ

И отхожда въ църквѣ попъ.

Испопѣхъ вѣчъ петли-те